

Talan väckt den 20 april 2010 — GEA Group mot kommissionen

(Mål T-189/10)

(2010/C 179/77)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: GEA Group AG (Bochum, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Kallmayer, I. du Mont och G. Schiffers)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara artikel 1 i ändringsbeslutet, i den mån där fastställs att sökanden ålägs böter, eller

— i andra hand reducera bötesbeloppet som sökanden ålagts, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden vänder sig mot kommissionens beslut K(2009) 727 slutlig av den 8 februari 2010, om ändring av kommissionens beslut K(2009) 8682 slutlig av den 11 november 2009 i ärende COMP/38.589 — Värmestabilisatorer, bland annat med avseende på de ändringar som gjorts avseende klaganden (nedan kallat ändringsbeslutet). Ändringen avser artikel 2 nr 31 och 32 i kommissionens beslut K(2009) 8682 slutlig angående sökandens solidariska ansvar.

Till stöd för sin talan anger sökanden fem grunder.

Som första grund hävdas att sökandens rätt till försvar åsidosatts, då denne inför utfärdandet av ändringsbeslutet varken hördes eller på något annat sätt var delaktig i förfarandet. Som andra grund hävdar sökanden att grunderna för ändringsbeslutet är bristfälliga, då det endast beaktats att den övre gräns som anges i artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾ försumrats, medan det saknas individuella grunder avseende sökanden. Inom ramen för den tredje grunden hävdar sökanden att de rättsliga grunderna för ändringsbeslutet är bristfälliga, ett beslut som redan vunnit laga kraft, gentemot vissa adressater, eller mot vilket talan väckts. Som fjärde grund hävdar sökanden

att ändringen av bötesbeloppet till dennes nackdel är otillbörligt. Som sista grund hävdas preskription, då ändringsbeslutet utfärdats efter det att preskriptionstiden löpt ut, i enlighet med artikel 25.6 i förordning nr 1/2003.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

Talan väckt den 20 april 2010 — Greenwood Houseware (Zhuhai) m.fl. mot rådet

(Mål T-191/10)

(2010/C 179/78)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Greenwood Houseware (Zhuhai) Ltd (Zhuhai City, Kina), Brabantia S&S Ltd (Hong Kong, Kina), Brabantia S&L Belgium NV (Overpelt, Belgien), Brabantia Belgium NV (Overpelt, Belgien), Brabantia Netherlands BV (Valkenswaard, Nederländerna) och Brabantia (U.K.) Ltd (Bristol, Förenade kungariket) (ombud: juristerna E. Vermulst och Y. van Gerven)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) nr 77/2010 av den 19 januari 2010,⁽¹⁾

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna, och

— fastställa att eventuella intervenienter ska bära sina rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökandena yrkar, i enlighet med artikel 263 FEUF, att rådets genomförandeförordning (EU) nr 77/2010 av den 19 januari 2010 om ändring av förordning (EG) nr 452/2007 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av strykbräddor med ursprung i bl.a. Folkrepubliken Kina ska ogiltigförklaras.

Till stöd för sin uppfattning åberopar sökandena följande grunder.

För det första åsidosatte rådet artikel 20.4 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009⁽²⁾ och sökandenas rätt till försvar, genom att lämna ut ytterligare uppgifter efter det att den angripna förordningen offentliggjorts. Europeiska unionens institutioner underlät att, före slutförandet av den angripna förordningen och dess föreläggande för antagande av rådet, informera sökandena om de nya omständigheter och överväganden som låg till grund för den ändrade antidumpningstullen och de gav inte sökandena tillfälle att anföra nya argument eller klargöra de uppgifter som tidigare lämnats vilka hade kunnat medföra ytterligare en sänkning av antidumpningstullen.

Rådet gjorde för det andra en uppenbart oriktig bedömning och åsidosatte artiklarna 2.9 och 11.10 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 när exportpriset konstruerades. Unionens institutioner drog felaktigt av antidumpningstullen på 38,1 procent vid konstruktionen av exportpriset. Det behöver nämligen inte styrkas att kravet enligt artikel 11.10 i förordningen är uppfyllt när det rör sig om en ny exportör. Unionens institutioner grundade dessutom analysen av avdraget av antidumpningstullen på en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna.

Rådet gjorde för det tredje en uppenbart oriktig bedömning, åsidosatte principerna om omsorg och en sund förvaltning samt icke-diskriminering och gjorde en felaktig tillämpning av artikel 2.10 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 genom att göra felaktiga justeringar av exportpriset och normalvärdet. Unionens institutioner drog felaktigt av direkta kostnader som inte betalats av sökandena från exportpriset med avseende på en del av exporten av den aktuella produkten. Vidare ökade de felaktigt normalvärdet för den mervärdesskatt på exportförsäljning som inte kunde återbetalas, även om sådana justeringar inte hade gjorts vid den ursprungliga undersökningen.

Unionens institutioner gjorde slutligen en uppenbart oriktig bedömning, åsidosatte principerna om omsorg och en sund förvaltning samt icke-diskriminering och gjorde en felaktig tillämpning av artikel 2.7 b och 2.7 c i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 genom att neka sökanden Greenwood Houseware (Zhuhai) Ltd marknadsekonomisk behandling. Beslutet av unionens institutioner att neka sökanden Greenwood Houseware (Zhuhai) Ltd marknadsekonomisk behandling grundades på en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna och de bevis som lagts fram. Unionens institutioner gjorde sig dessutom

skyldiga till bristande omsorg vid bedömningen av alla relevanta omständigheter beträffande tillämpningen av kriterierna 2 och 3 i artikel 2.7 c i förordningen.

-
- (¹) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 77/2010 av den 19 januari 2010 om ändring av förordning (EG) nr 452/2007 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av strykbrädor med ursprung i bl.a. Folkrepubliken Kina (EUT L 24, s. 1).
- (²) Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51).

Talan väckt den 26 april 2010 — Ferracci mot Europeiska kommissionen

(Mål T-192/10)

(2010/C 179/79)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Pietro Ferracci (San Cesario, Italien) (ombud: advokaten A. Nucara)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut i skrivelse av den 15 februari 2010, varigenom kommissionen avslag sökandens klagomål, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan är riktad mot ett beslut i en skrivelse av den 15 februari 2010, där sökandens klagomål avslogs.

Klagomålet rör befrielse från kommunal fastighetsskatt enligt artikel 7.1 i i lagdekret nr 504/1992, som enligt artikel 7 andra stycket bis i lagdekret nr 203/2005, som omvandlats till lag, ska tillämpas på de verksamheter som anges i nämnd artikel 7.1 i, bortsett från deras eventuellt kommersiella art. Sökanden anser